

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 38T/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718010342
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2021:1718010342.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, v senáte zloženom z predsedu Mareka Mikulčíka a prísediacich Ľudovíta Farbula a Milana Makyša, v trestnej veci obžalovaného K. E., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom 23. novembra 2021 v Pezinku, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Obžalovaný: K. E., Z.. XX. X. XXXX V. B., K. B. Q. XXXX/XX, X., K.. Č.. V. V.A. K. H. Q. V. Ú. B.,

uznáva sa za vinného, že

1/ v presne nezistenom čase do 16,00 hod. dňa 18.02.2018 si nezisteným spôsobom zadovážil biely kryštalický materiál, pričom dňa 18.02.2018 v čase o 16,00 hod. bol predvedený na Obvodné oddelenie PZ Pezinok v súvislosti s dožiadaním povereného príslušníka PZ na predvedenie kvôli výsluchu, pričom na otázku, či má pri sebe veci, pochádzajúce z trestnej činnosti a po poučení podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vrátane poučenia o práve nevydať takúto vec, v čase o 16,30 hod. dňa 18.02.2018 dobrovoľne vydal z čiernej plátenej tašky 1 ks papierovej skladačky s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky a 1 ks igelitového vrecúška s obsahom bielej kryštalickej látky, o ktorých sám uviedol, že sa jedná o kĺbovú výživu zmiešanú s pervitínom, pričom zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava igelitové vrecúško obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 4977 mg, s priemernou koncentráciou 6,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 324 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 20 bežných jednotlivých dávok drogy, a papierová skladačka obsahovala biely kryštalický materiál s hmotnosťou 107 mg s priemernou koncentráciou 10,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 11 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje 1 bežnú jednorazovú dávku drogy, pričom metamfetamín je zaradený do 11. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, pričom uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 1 T 10/2015 z 20.05.2015, právoplatným dňa 20.05.2015, odsúdený pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov, ktorá mu bola rozhodnutím o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti zo dňa 16.11.2016 predĺžená o 2 roky,

2/ od presne nezisteného času v roku 2013 do presne nezisteného času dňa 01.08.2017 s výnimkou obdobia od 10.12.2015 do 10.12.2016, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, predával na rôznych miestach Pezinka a Modry metamfetamín (pervitín), ktorý si od neho zakúpili rôzne osoby, okrem iných aj P. Š., Z.. XX.XX.XXXX, P. V., Z.. XX.XX.XXXX, F. A., Z.. XX.XX.XXXX, pričom metamfetamín je zaradený do 11. skupiny psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, pričom uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 1 T 10/2015 z 20.05.2015, právoplatným dňa 20.05.2015, odsúdený pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných

látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov, ktorá mu bola rozhodnutím o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti zo dňa 16.11.2016 predĺžená o 2 roky,

teda

v bodoch 1/ a 2/ obžaloby

neoprávnene si zadovážil, predával a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, bol už za taký čin odsúdený a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

čím spáchal

v bodoch 1/ a 2/ obžaloby

pokračujúci obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona.

Za to mu súd

ukladá

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 42T/47/2020 zo dňa 17. augusta 2020, právoplatným dňa 17. augusta 2020 pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Pezinok podala dňa 20. augusta 2018 na Okresnom súde Pezinok obžalobu sp. zn. Pv 105/18/1107-80 (ďalej len „obžaloba“) na obžalovaného K. E. (ďalej len „obžalovaný“), pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (skutok v bode 1/) a pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona (skutok v bode 2/), ktoré mal obžalovaný spáchať na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Potom, ako prokurátorka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. novembra 2021 predniesla podanú obžalobu predseda senátu poučil obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por., pričom výslovne poučil obžalovaného o tom, že skutky uvedené v bodoch 1/ a 2/ obžaloby bude súd právne kvalifikovať odlišne od podanej obžaloby a to ako jeden trestný čin, konkrétne pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona. Obžalovaný následne vyhlásil, že sa cíti byť vinným. Následne predseda senátu položil obžalovanému otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré všetky obžalovaný zhodne odpovedal: "áno". Keďže prokurátorka navrhla prijať vyhlásenie obžalovaného, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., pričom vyhlásil, že dokazovanie súvisiace s priznaným skutkom nevykoná a vykoná iba dôkazy v súvislosti s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie podľa § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov: č.l. 681 - odpis registra trestov; spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 42T/47/2020.

K dokazovaniu:

Obžalovaný bol v minulosti osemkrát súdne trestaný, je špeciálnym recidivistom vo vzťahu k trestnému činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona, za ktorý bol v minulosti odsúdený tri krát, ako aj vo vzťahu k trestným činom nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171, resp. § 172 Trestného zákona, za ktoré bol v minulosti odsúdený štyri krát. Naposledy bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 42T/47/2020 zo dňa 17. augusta 2020, právoplatným dňa 17. augusta 2020 uznaný vinným za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ochranný dohľad v trvaní 2 roky, ako aj tresty zhabania vecí a prepadnutia vecí. V súčasnosti obžalovaný trest odňatia slobody vykonáva v ÚVTOS Bratislava.

K výroku o vine k právnej kvalifikácii:

Keďže obžalovaný uznal svoju vinu zo skutkov uvedených v obžalobe, bolo zrejmé, že obžalovaný v skutkoch pod bodmi 1/ a 2/ obžaloby si neoprávnene zadovážil, predával a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, bol už za taký čin odsúdený a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách. Oba skutky pôvodne obžalobou kvalifikované ako dva trestné činy pritom spájala objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať trestný čin, preto ich súd právne kvalifikoval ako čiastkové útoky jedného trestného činu, konkrétne pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona.

K výroku o treste:

Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'mi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných

činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri úvahách o treste súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Príťažujúce okolnosti u obžalovaného súd zistil dve, jednak to, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený, ako aj to, že spáchal viac trestných činov (jeden uvedený v obžalobe a druhý uvedený v rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 42T/47/2020).

Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. (Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017).

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin uvedený v bodoch 1/ 2/ rozsudku skôr, ako bol rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 42T/47/2020 odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 6 mesiacov, prichádzalo u neho vo vzťahu k uvedenému rozsudku do úvahy ukladanie súhrnného trestu, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Za najprísnejšie trestný zbiehajúci sa trestný čin bola ustanovená trestná sadzba v trvaní od 10 rokov až do 15 rokov (§ 172 ods.2 Tr. zák.).

Po jej modifikácií (najskôr podľa § 38 ods. 4, potom podľa § 41 ods. 2 a nakoniec podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona) prichádzalo u obžalovaného ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody v rozpätí od 7 rokov, 9 mesiacov a 10 dní až do 20 rokov. Súd bol súčasne viazaný ustanovením § 42 ods. 2 veta druhá Trestného zákona.

Za toho stavu dospel súd k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 6 mesiacov, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 42T/47/2020 je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný, preto v zmysle § 44 Tr. zák. upustil v posudzovanom prípade od uloženia súhrnného trestu.

To sú dôvody, pre ktoré súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo senátom prvostupňového súdu prijaté jednomyseľne, tj. pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Pezinok, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Bratislave. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;

zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.